

C/I-00.15

**ЂУРАКОВАЦ - THE CHURCH
OF ST NICHOLAS**

SK 1381
1955/1990.
Extraordinary importance

POSITION

Istok, the District of Peć, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

C/I-00.15

**ЂУРАКОВАЦ - CRKVA
SVETOG NIKOLE**

SK 1381
1955/1990.
izuzetan značaj

ПОЛОЖАЈ

Исток, Пећи, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

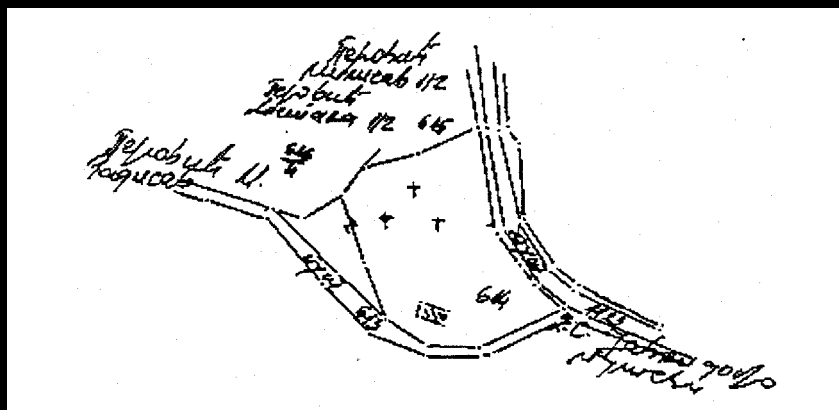
Српска православна црква

*The church and the
narthex before the
destruction, view from
the southwest*

*Црква и припратића
пре рушења, поглед
са југозапада*

Cadastre extract

*Катастарски
план*

DESCRIPTION

The church in Đurakovac is situated about 18 km to the east of Peć. It is accessed from the main Peć -Kosovska Mitrovica road, after a left turn.

This cemetery church, rectangular in plan, barrel-vaulted, with a small apse and a narthex made of oak planks and stone-slate roofing, was erected upon remains of an older, 14th century church. That fact is documented by a tombstone preserved in the sanctuary, bearing an inscription

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква у Ђураковцу се налази на око 18 км источно од Пећи. Прилази јој се са главног пута Пећ - Косовска Митровица скретањем лево.

Гробљанска црква правоугаоне основе, са полуобличастим сводом, малом апсидом и припратом од храстових брвана, покривена каменим плочама, подигнута је на остацима старије цркве из XIV века, о чему сведочи надгробна плоча у олтару са натписом из 1362, где се помиње

Ruins of the eastern part of the church with the remains of fresco decoration

Рушевине источної дела наоса са остацима фресака

from 1362, in which a man called Danilo, a feudal lord and tchelnik, most probably the donor of the first church, was mentioned. In the 16th century Turkish documents, the church was registered as the “Monastery of Đurko”, with its estates and revenue. Thanks to the efforts of the local people headed by priest Cvetko, it was restored in the 16th century. The inscription documenting the restoration and painting of the church, carried out in 1592, can be seen above the entrance into the nave. It was written by the artist himself, the “sinful Milija zograph”. Mural decoration of average value, preserved on some 10 m², was restored in 1863. Another inscription about the restoration, which is not entirely decipherable, was carved into the front of the doorpost of the western door of the narthex. The names of the donor, priest Radoje, and the wood-carver from a nearby village of Tomanci, were mentioned in the inscription. The names of Andrija, brother of Patriarch Arsenije IV Jovanović, and bishop Teodosije, from the village of Đurakovac, were also mentioned in the inscriptions preserved in the church, dating from 1734 and 1768 respectively. Several records of the church, anterior to the

Данило, властелин и челник, вероватно ктитор прве цркве. У турским документима изXVI века црква је забележена као ”манастир Ђурко” са имањима и приходима. УXVI веку обновили су је мештани на челу са попом Цветком. Запис о обнови и живописању цркве 1592. налази се над улазом у наос, а исписао га је сам сликар - ”грешни Милија зуграф”. Сликаство, просечних вредности, сачувано на око десетак квадратних метара, обновљено је 1863. На предњој страни довратника западних врата нартекса је други натпис о обнови цркве, са именима ктитора попа Радоја и дуборезца из суседног села Томанаца, али није читљив у целини. У цркви су записани Андрија, брат патријарха АрсенијаIV Јовановића, 1734, и владика Теодосије, родом из Ђураковца 1768. године. У Катастигу манастира Дечана црква се помиње више пута до крајаXVIII века. У цркви је био ниски иконостас, на коме су биле старе царске двери са прелаза изXVI у XVII век, и четири престоње иконе из 1630. године -

Ruins of the belfry and the parish house, and the mined oaktree, view from the east

Рушевине звоника и парохијској дома са минираним храсћом, поглед са истока

end of the 18th century, were preserved in the Dečani Katastihos. The church had a low iconostasis, with an old Royal Doors dating back to the end of the 16th and the beginning of the 17th century, and four icons of the Sovereign Row, dating from 1630: the Holy Virgin, Christ, St Nicholas and St John.

The church is surrounded by the old and the new cemeteries. Many old tombstones and crosses have been preserved in the old graveyard. The most interesting example is, however, an old ornamented stećak (a type of medieval tombstone) with the motives of a deer, spear, bow and hand, dated to the end of the 14th century.

Conservation interventions on the architecture, icons and the iconostasis have been done since 1968.

BIBLIOGRAPHY

1. S. Smirnov, Đ. Bošković, *Arheološke beleške iz Metohije i Prekoruplja* Starinar VIII-IX, Beograd 1933-34, 289-290.
2. S. Petković, *Zidno slikarstvo na području Pečke patrijaršije 1557-1614* Novi Sad 1965, 178-179.
3. S. Petković, *Srpska umetnost XVI i XVII veka* Beograd 1995, 62-63, 90-91.
4. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka Zadužbine kosova, Prizren - Beograd 1987, 443-444.*
5. M. Šuput, *Spomenici srpskog crkvenog graditeljstva XVI-XVII veka* Beograd - Novi Sad 1991, 77.
6. *Spomenička baština Kosova i Metohij* Beograd 1999.
7. *Spomeničko nasleđe Srbije* Beograd 1998.

DOCUMENTATION

Regional Institute for the Protection of Cultural Monuments - Priština

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The church was mined and destroyed after the arrival of the Italian KFOR units in July 1999. A belfry, of considerably shattered structure, with visible vertical cracks, and the remains of the roofless parish house, without doors and windows can be seen by the church. An old oak tree was also mined but its trunk has been preserved.

The ruins are run into weed. Underneath the rubble and the wooden roof construction of the church and the narthex, only the apse section with 1.5 m high conch, showing the traces of fresco decoration, can be seen. The Royal Doors and two icons of the Sovereign Row, as well as a carved door-post, have been taken out from the rubble and taken to the monastery of the Patriarchate of Peć.

Tombstones have been demolished, but the above-mentioned stećak was not found in the rubble.

Богородица, Христ, свети Никола и свети Јован.

Око цркве су старо и ново гробље, са доста старих надгробних каменова и крстова, на коме се истицао стари орнаментисани стећак са представом јелена, копља, лука и шаке, датиран у крај XIV века.

Конзерваторски радови на архитектури, живопису и иконостасу вршени су од 1968. године.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. С. Смирнов, Ђ. Бошковић, *Археолошке белешке из Меџохије и Прекоруљља*, Старинар VIII-IX, Београд 1933-34, 289-290.
2. С. Петковић, *Зидно сликарство на подручју Пећке патријаршије 1557-1614*, Нови Сад 1965, 178-179.
3. С. Петковић, *Српска уметност XVI и XVII века*, Београд 1995, 62-63, 90-91.
4. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века, Задужбине косова, Призрен - Београд 1987, 443-444.*
5. М. Шупут, *Споменици српској црквеној традицији XVI-XVII века*, Београд - Нови Сад 1991, 77.
6. *Споменичка баштина Косова и Меџохије*, Београд 1999.
7. *Споменичко наслеђе Србије*, Београд 1998.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Покрајински завод за заштиту споменика културе - Приштина

STAVE SPOMENIKA 2001.

Црква је минирана и разорена након доласка јединица италијанског КФОР-а у јулу 1999. Поред разрушене цркве стоје звоник, растресен, са видљивим вертикалним пукотинама, и остаци парохијског дома без крова, прозора и врата. Миниран је и стари хрст, али је главно стабло сачувано.

Рушевине цркве су обрасле у висок коров. Испод зарушеног камена, шута и дрвене конструкције крова цркве и припрате, назире се само део грађевине према апсиди, са зидом калоте висине око 1,5 м, на коме су видљиви трагови фресака. Царске двери и две престоне иконе извађене су из рушевина и пренете у Пећку патријаршију са делом дуборезног довратника.

Надгробни споменици су разрушени, а стећак са јеленом није примећен испод рушевина.

C/I-00.16

**KOŠ - TOMIĆ'S
RESIDENTIAL TOWER**

Protected in 1967

POSITION

Koš, Istok, the District of Peć

OWNER

Private property

C/E-00.16

**KOŠ - STAMBENA KULA
TOMIĆA**

zaštićena 1967.

ПОЛОЖАЈ

Кош, Исток, Пећи

ВЛАСНИК

Приватно власништво

*Ruins of the tower,
view from the road*

*Рушевине куле,
погледа са пута*

Monumental residential tower, built at the end of 19th century. It was built of stone and red brick, in patterned bond, with decorative use of mortar joints. Floor and roof construction were made of wood.

It underwent a partial conservation treatment recently.

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The village has been deserted. The tower was pulled down at the end of 1999. Floor and roof construction are completely destroyed. Unprotected.

Монументалана стамбена кула са краја XIX века. Грађена је каменом и црвеном опеком уз декоративну употребу слога и малтера. Спратна и кровна конструкција су израђене од дрвета.

Делимично је конзервирана у новије време.

STAWE SPOMENIKA 2001.

Место је напуштено, а кула срушена крајем 1999. У потпуности су уништене спратна и кровна конструкција. Необезбеђено.